

hvis der er andre lande, der har endnu bedre regler end Tyskland, skal vi tilstræbe dem.

Ministerens svar var, at det ville tage hundrede år og en krig, men at man godt ville prøve at kigge på det. Det synes jeg vi skal gøre, for når tyskerne har det, må det være, fordi de har argumenteret for, at der er behov for det.

Derfor synes jeg bare, og nu har ministeren jo været minister i nogle år, at det, når man hele tiden har sagt, at vi ikke kan komme længere på grund af EU, og det så viser sig, at det kan man – i den her sag ligger der jo en lang række afslørende materialer, hvor man selv kan dokumentere, at der var 160 efter tyske forhold, 126 efter danske – da bare simpelt hen er et spørgsmål om at komme i gang med at forbedre dyrevelfærden på det her område.

Derfor vil jeg godt spørge, om ministeren hurtigt vil sætte det her arbejde med at udarbejde det resposum i gang, så vi kan se, hvor langt de andre lande er kommet.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen, at det gør jeg da gerne. Jeg spørger gerne i de andre EU-hovedstæder om, hvordan reglerne er.

Det, jeg sagde til hr. Bjarne Laustsen i det åbne samråd, og som jeg gerne vil gentage, er, at der, hvor jeg synes, vi skal prøve at koncentrere kræfterne, er i forhold til de lande, hvor man sætter dyrevelfærd højt. Det er ikke for at sige noget decideret grimt om de sydeuropæiske lande, men det er nok ikke der, vi skal finde den store inspiration til nye regler.

Men vi spørger gerne i andre lande til, hvordan regelsættet er, og – vi kan jo ikke tvinge dem til at svare inden for en uge – vi vil da gerne arbejde for, at de svarer. Det sagde jeg også til hr. Bjarne Laustsen.

Jeg synes bare, at dyrene ikke kan vente på, at ministerierne fra forskellige lande svarer. Vi må forsøge at arbejde os videre frem og forbedre reglerne løbende, og det har vi gjort. Også når det gælder arealkravene, er vi i gang med at skærpe reglerne, men vi bliver nødt til at overholde de regler, der bl.a. er i forhold til EU om, at Kommissionen skal høres. Og det er altså det, der, om man så må sige, har været med til at forsinke en bekendtgørelse, som ellers var klar til at træde i kraft.

Men det vil den forhåbentlig gøre inden for kort tid, og jeg stopper jo ikke ved det. Der er en ny transportforordning, som giver os nye muligheder, og den har jeg tænkt mig at udnytte. Det

betyder bl.a., at vi i forbindelse med noget af det, der optager rigtig mange danskere, nemlig udsættersørerne, vil lave en maks. 8 timers-transportsgrænse den. 1. januar 2007.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg vil lige henstille, at man så vidt muligt overholder tiderne, for ellers når vi ikke alle igennem, så hvis man kan korte spørgsmålene og også svarene lidt ned, vil det være til gavn for de sidste, der står på min seddel her i dag. Det er bare en høflig henstilling.

Bjarne Laustsen (S):

Spørgeren synes, det er væsentligt, at de 2 millioner grise, vi sender ud af landet, også skal have ordentlige forhold. Derfor synes jeg, det er en væsentlig drøftelse, vi har her. Og derfor vil vi gerne holde fokus på, at alt det, vi kan gøre fra dansk side, vil blive gjort i den her sag.

Jeg er meget spændt på at se den bekendtgørelse og alt det der, om den som minimum lever op til de tyske bestemmelser. Jeg siger ikke, at ministeren skal gå til Grækenland eller Portugal, men her var der altså et eksempel, hvor man bare skulle lige syd for den dansk-tyske grænse for at få et eksempel på, hvor det var bedre.

Jeg vil så gerne tage fat i en anden ting. Det er, at der i forhold til de papirer, der kom ud af den her ulykkelige sag, har været spørgsmål om, hvor meget kontrol man kunne foretage, om man kunne foretage en 100-procents-kontrol af alle de dyretransporter, der blev foretaget.

Der har vi jo fået et stykke papir fra Svend Johansen, dyrlægen, der tilså dyrene inden afgang, og der siger man så, at man i den her region vil hæve kontrollen fra 2 til 100 pct. Så vil jeg gerne spørge efter, om det også er brugerfinansieret.

Kl. 12.20

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige to ting til hr. Bjarne Laustsen, og det er jo en gentagelse af vores åbne samråd fra forleden.

For så vidt angår stikprøvekontrol, er det ikke min vurdering, at man kan foretage en 100-procents-stikprøvekontrol. Det at foretage en stikprøvekontrol betyder, at man tager en stikprøve, og en 100-procents-kontrol er altså ikke en stikprøvekontrol. Men vi har tilkendegivet, at man efter en juridisk opfattelse med lidt hiv og sving godt vil kunne argumentere over for Kommissi-